

#30 JUL 84
UKKIE

© Fred Klink

42/2/2

de sprekende
Zwijger

Jan. '92

Naam en adressen van de leiding van Scoutinggroep
Willem de Zwijger.

Kabouterleiding:

Therese Hamilton,
Prinses Irenelaan 70,
3554 HE Utrecht
030 - 435529

Henny Weber,
Luitgarde 6,
1231 TA Loosdrecht
02158 - 21819

Welpenleiding

Mechthild v. Coevorden
Kornalijnlaan 5^a,
3523 BK Utrecht
030 - 511600

Nanny Schoonheim
Kasaidreef 24,
3564 AX Utrecht
030 - 624622

Stefan Terwolbeck
Saharadreef 1,
3564 AX Utrecht
030 - 617603

Robert Herremans

Stam coördinator

Jos van Doren
Dorpsstraat 55,
4003 EB Tiel
03440 - 23033

Adressen van Dagelijks be-
stuur en Stichting op de
laatste pagina.

Padvindstersleiding

Maud Beijer
M.G. de Bruinlaan 31,
3571 VD Utrecht
030 - 710632

Ine de Visser
Adelaarstraat 78 bis,
3514 CH Utrecht
030 - 730090

Ilse van Helden

Troosterlaan 16,
3571 NH Utrecht
030 - 717182

Verkennerleiding

Sandra van den Brink
Burg. Norbruislaan 442,
3555 ES Utrecht
030 - 447127

Jan-Willem de Rouville
Kornalijnlaan 5^a,
3523 BK Utrecht
030 - 511600

Afdelingsbegeleiding

Rob Nout
Chathams 41,
3524 JS Utrecht
030 - 880059

Kyra

Hallo allemaal.

Hier is dan weer de 3e Spreekende Zwijger, ei-
genlijk een beetje de 4e maar de 3e editie was
een kampkrant-verslag dus zodoende.

Allereerst willen wij, de stam, nog even een
ieder een voorspoedig, gelukkig maar vooral
gezellig 1992 toe wensen. Dus voor de mensen
die we dat niet persoonlijk hebben kunnen toe-
wensen, bij deze dan.

Wij hopen dat ook deze Spreekende Zwijger weer
veel leesplezier brengt en wat ons betreft tot
de volgende editie.

Oh ja, er is nog wel een mededeling voor jullie
en dat is dat het redactie adres is veranderd.

Het nieuwe adres is:

Raimondo Otten,
St. Bonifatiusstraat 11a
3553 SR Utrecht.

Tel.: 44 21 88

Groetjes en tot ziens,
Raimondo

ATTENTIE ATTENTIE ATTENTIE
ATTENTIE ATTENTIE ATTENTIE

Het mogelijk om te adverteren in de
Sprekende Zwijger.

Voor meer informatie kun je contact opnemen
met één van de stamleden.

Dus weet jij iemand die een winkel of
bedrijf heeft, haal ze dan gewoon over om een
advertentie te plaatsen in dit blad.

ATTENTIE ATTENTIE ATTENTIE
ATTENTIE ATTENTIE ATTENTIE

Het is zaterdag 14 december ongeveer kwart over
vijf. De eerste stamleden zijn al op het fort
en drinken een lekker bakje koffie. Nou zou je
denken, wat moeten die daar op zaterdag, dat
zal ik je vertellen.

Het was namelijk alweer tijd voor de inmiddels
29^e jaargang van de Koshare trail. Zoals je
weet is dat een nachtelijke tocht door de bos-
sen waarbij het eindpunt onbekend is. en waar
je door middel van een routebeschrijving moet
komen.

De bus die ons naar het beginpunt van de route
zou brengen had een half uur vertraging dus
hadden de overige stamleden tijd zat om nog op
tijd te zijn.

Nadat de bagage in de bus gestopt was, stapten
ook wij in en dar gingen we dan, de onbekende
bush tegemoet.

Eenmaal lekker op weg met de bus bleek dat één
van de stamleden vergeten was een tent mee te
nemen," dat wordt dus buiten slapen, jongens!",
werd er al geroepen.

Gelukkig was op het beginpunt van de route een
telefoon aanwezig, zodat er nog even een tent
op het fort "besteld" kon worden. Nu de tent
geregeld was en we onze route-beschrijving
hadden gekregen deden we de rugzakken om en
begonnen met de route.

Het eerste stuk van de route ging perfect. We
waren om ongeveer 19.25 uur vertrokken en om
21.30 uur zaten we nog steeds goed op de route
en niemand had nog problemen.

Het stuk van de route dat hierna kwam ging iets
minder goed. Na een paar keer teruggelopen te
zijn om te kijken waar de 5-sprong lag, beslo-
ten we om de draad weer op te pakken bij een
"paddestoelrunner". Deze paddestoel was goed te
vinden, en we waren daarmee al gelijk dichterbij
de worsttent dan we dachten.

Na een heerlijk broodje warme worst en een koud glaasje jus gingen we weer verder. Het was inmiddels goed gaan vriezen. Er lag zelfs een klein laagje ijs op mijn rugzak.

Het laatste stuk van de route ging ook weer redelijk goed totdat we bijna bij het eindpunt waren. We zagen de bewoonde wereld voor ons liggen, er was echter één probleem: er stond een hek tussen !!!

We voelde ons echt als gevangenen op de noordpool tijdens een nachtelijke ontsnappingspoging. Maar eenmaal het hek volgend kwamen we dan toch eindelijk aan. Het was dan ook precies 04.00 uur.

Na een kleine opfrisser zochten we onze tent op om deze klaar te maken voor de "nacht". Er was echter weer een probleem: er zaten geen stokken bij !!! We voelden ons nu echt als een stel gevangenen op de noordpool die tijdens hun ontsnappingspoging de boot misten.

Uiteindelijk hebben we gezellig met z'n allen de nacht doorgebracht in een aanhangwagen van de Verenigde Spaarbank (reclame).

Ik moet toegeven dat het me uitermate goed bevalen is zo'n "Footlose" tent, je wordt 's ochtends wakker, stap eruit en het is "dag tent".

Na een paar uurtjes bijgeslapen te hebben in de toch wel luxe tent, hebben we ons heerlijk te goed gedaan aan het goed verzorgde ontbijt met bijbehorende film.

's Zondags om 15.00 uur was het uit met de pret, iedereen ging tevreden en enigszins trots naar huis. "We hadden de worsttent weer sinds 4 jaar gezien".

Raimondo

Wist U dat.....

- . . . dit de 3^e Sprekende Zwijger is.
- . . . Baden Powelldag op 22 februari is, en dit weer een leuke middag wordt.
- . . . het fort nieuw meubilair heeft in de middenruimte.
- . . . Er een mooi knopenbord gemaakt is door de Stam, dat een goed plaatje zal krijgen in het fort.
- . . . Het Sinterklaasfeest erg leuk en spectaculair was.
- . . . het 1992 is, en dus de grenzen open zijn.
- . . . er geadverteerd kan worden in dit blad.
- . . . het heel gezellig kan zijn bij de prachtige openhaard in de middenruimte.
- . . . er grote schoonmaak gehouden wordt in het fort.
- . . . het redactie adres is gewijzigd.
- . . . de Stam alweer meer dan een jaar draait.
- . . . het nog steeds geen winter is geweest.
- . . . er een bowling wedstrijd is geweest, georganiseerd door het distrikt Utrecht.
- . . . de helft van de finalisten uit WdZ-leden bestond.
- . . . Raimondo en Jos resp. de 2^e en 3^e prijs behaalden.
- . . . wij als groep de 2^e prijs van het distrikt hebben gewonnen.

Hallo Padvindsters

Ook dit jaar gaan wij weer op zomerkamp. Wij hebben dat gepland in de tweede week van de zomervakantie: 11 - 18 juli. Waar we naartoe gaan blijft een verrassing.

Als jullie nog leuke ideeën voor het kamp of een opkomst hebben kunnen jullie ons dat vertellen.

De installatie was in de eerste instantie gepland op 1 februari, maar doordat een aantal "nog te installeren padvindsters" er niet kunnen zijn, hebben we dat verschoven naar 15 februari.

Een andere bijzondere datum is: 22 februari. Het is dan Baden Powell-dag. We herdenken dan zijn geboorte. Jullie worden dan om 16.15 uur op het fort verwacht en om 20.00 uur is het afgelopen.

Wij blijven met de hele groep op het fort eten. Het zal heel gezellig worden!

Wij hopen jullie, buiten deze bijzondere opkomsten, iedere week te zien.

Als jullie niet kunnen bel dan even Ine of Ilse. De telefoonnummers staan in het begin van het boekje.

Tot ziens!
De padvindstersleiding.

Utrecht 18-01-1992

Ik ben Danny Weber, en ik zit bij de verken-
ners.

Ik ben op visite geweest bij de kabouters, dat was leuk. Ze deden spelletjes, b.v. dweilhockey en kranten meppen en geheimschrift, zoiets zouden de verkenners ook eens moeten doen want de verkenners doen haast niks.

Danny Weber

Een paar weken geleden gingen we overvliegen. Ten eerste gingen we met een blinddoek om ons hoofd heen naar buiten.

Wij moesten over balken heen stappen en twee keer door een hoepel stappen.

En toen werd je de lucht ingegoooid, dat vond ik het leukste. En vorige week gingen we in een boom klimmen met Suzanne en Claudia.

Suzanne ging heel hoog de boom in en toen stond ze op een tak en die brak af. Claudia moest lachen en Suzanne ook en ik ook.

Groetjes,
Pricella

Ik geeft de pen aan:

LAURA BOS

Een gelukkig 1992 !!

Met veel genoeg kunnen wij terug kijken op een goed 1991, waarin de kinderen onder leiding van een bijzonder gemotiveerd team een gezellig en actief scoutingjaar hebben beleefd.

Speciaal willen wij de leiders bedanken voor hun geweldige inzet, die het mogelijk maakte om van iedere opkomst een bijzondere te maken. Het bestuur heeft hiervoor veel bewondering, vooral omdat het met een tekort aan leiding niet altijd eenvoudig is om telkens weer de benodigde energie op te brengen.

Maar ondanks de soms moeilijke omstandigheden zijn jullie er toch steeds weer in geslaagd om de kinderen in grote getale naar ons fort te laten komen.

Ook voor het nieuwe jaar zal het dagelijks bestuur van de Stichting zich weer inzetten om al het mogelijke te doen, zodat ook in 1992 de kinderen het scouten met veel plezier kunnen beleven.

Namens het bestuur wil ik graag alle kinderen, de ouders en de leiding een heel gezond scoutingjaar toewensen.

Cees Nannes

Voorzitter Dagelijks Bestuur van de Stichting Willem de Zwijgergroep.

Sint Nicolaas of Sinterklaas?

Deze vraag stelde ik mij tijdens het jaarlijkse bezoek van de goed heilig man aan onze groep. De Sint was nu niet gezeten op een schone schimmel, of in een prachtige koets of gewoon heel saai in een auto; maar kwam nu op een heel bijzondere manier naar ons toe.

Bah, hij moest niets hebben van dat ouderwetse gedoe en wilde nu iets speciaals: iets moderns!

Na de drukke dagen van zijn verjaardagsfeest had de Sint zijn schimmel alvast op de boot naar Spanje gezet en besloot daarom voor de afwisseling eens gezellig met de trein te gaan. Gewoon tussen het volk te reizen!

Samen met enkele Pietermannen had de kindervriend heel veel lol in de trein naar Utrecht. Gelukkig stonden er veel scouts, leiding en ouders op het perron van station Overvecht op hem te wachten, anders was

hij misschien wel doorgereisd naar Maastricht! Na hem welkom te hebben geheten, begeleidden wij de Sint naar weer een grote verrassing. De prachtige versierde Sint-stoel stond op een flitsende bakfiets!

Wat was het een prachtig gezicht om de lieve Sint geheel in stijl, gracieus en statig zijn zetel te zien beklimmen.

Vele helpende handen zorgden ervoor dat hij er aan de andere kant niet vanaf donderde.

Geheel tegen de regels in, begonnen de pietermannen met pepernoten te strooien. Terecht vonden onze scouts het niet netjes om dat zo- maar op de straat te gooien, daarom gooiden zijn onder het motto: "Hou onze stad schoon" de pepernoten weer terug naar onze gasten.

De sint begreep dit gebaar en lachte minzaam.

Onder begeleiding van vele scouts gingen daarna de Sint en Pietermannen naar ons prachtige fort.

Daar begon het eigenlijke feest met de kinderen pas echt goed. In de verdiepte ruimte zaten alle kinderen met blijde en dankbare gezichten (werkelijk héél braaf) te luisteren naar de door de Sint verzonden liedjes. Ook toen gingen de Pietermannen weer strooien..... maar ook hier wilden de lieve kinderen hun fort schoon houden.....!

De aardige Sint had ook dit jaar weer voor elke speltak een zak met een verrassing meegenomen, die de kinderen in hun eigen ruimte gingen open maken. Daarna wilde onze lieve oude kindervriend ook wel eens een verzetje en vroeg heel bedeesd of hij misschien met onze kinderen buiten mocht spelen. Omdat ziekenhuis Overvecht

toch vlakbij is, vond de leiding dat wel een leuk idee.

Het was een dankbaar gezicht om de goed heilig man zo kindvriendelijk bezig te zien; hij leek opeens veel jonger!

Ja, toen wist ik het zeker dat Sint Nicolaas een moderne Sinterklaas was geworden.

Helaas kwam er aan het bezoek van onze vriend een einde. Na beloofd te hebben om volgend jaar terug te komen, namen de kinderen afscheid van hun Sinterklaas en hun Pietermannen.

Namens alle kinderen wil ik de aardige Sint en de gezellige Pietermannen bedanken voor deze fijne dag en natuurlijk ook de organisatie die dit alles mogelijk heeft gemaakt; zij verdienen een grote pluim op de hoed.

Met z'n allen hopen wij dat het volgend jaar weer net zo gezellig wordt!

Een dankbaar ouder.

Willen jullie voor de afdeling zuivelpakken, zoals melkpakken, yoghurtpakken, sparen.

Wij, de afdeling, willen hier namelijk een vlot van bouwen. Dus we hebben er een heleboel nodig!

De afdeling

Alweer is er een nieuw jaar begonnen.

Degenen die ik nog niet gezien heb wens ik hierbij een heel fijn en succesvol scoutingjaar toe.

De anderen, die ik al op de nieuwjaarsreceptie heb gesproken, bedankt voor Uw komst.

Tijdens de nieuwjaarsreceptie hebben jullie ongetwijfeld ons nieuw meubilair ontdekt.

De oude meubels waren versleten en vormden geen geheel. Wij hopen dat deze meubels lang meegaan en rekenen daarbij op jullie medewerking.

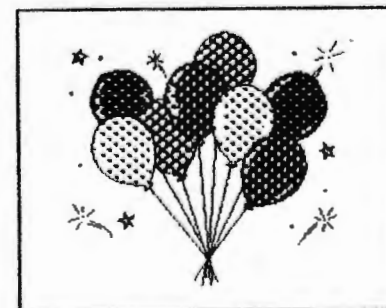
Ook dit jaar gaan we weer een leuk scoutingjaar tegemoet. Zaken als een kamp en een open dag staan al vast.

Het is alleen jammer dat wij hiervoor eigenlijk niet genoeg mensen hebben. De leiding heeft ook dit jaar weer uitbreiding nodig.

De eerst komende groepsactiviteit is zaterdag, 22 februari. We herdenken dan de geboortedag van de oprichter van Scouting, Lord Baden Powell. Jullie worden om 16.30 uur op het fort verwacht en jullie ouders kunnen jullie na 20.00 uur weer thuis verwachten.

We gaan dan een spel doen, eten met z'n allen en 's avonds is er een kampvuur. Ik hoop jullie allen 22 februari te zien.

At van Helden,
groepsvoorzitter.

advertentie

VAN HELDEN

administratiekantoor

Troosterlaan 16
3571 NM Utrecht
030-717182

Wij zijn meer dan een administratiekantoor in de klassieke zin van het woord. Naast het verzorgen van volledige administraties voor bedrijven en instellingen, hebben wij ons in toenemende mate gespecialiseerd in o.a. belastingzaken, automatiseringsvraagstukken en subsidie-regelingen.

Kunnen wij U met onze vakkennis en ervaring van dienst zijn?
Neemt U dan contact met ons op voor een nadere kennismaking.

Verhaal: De kat en het gouden ei.

Quickset, een zilvergrijze kat, woonde bij juffrouw Agnes, een arme weduwe. Hij was niet alleen een opgewekte kameraad, maar hij was er ook heel goed in de oude vrouw te helpen de eindjes aan elkaar te knopen. Als de schoorsteen rookte bond hij een bundel twijgen aan zijn staart, klonk door de schoorsteen omhoog en maakte hem even behendig schoon als de schoorsteenveger van de stad. Hij sleepte de scharen en messen van de oude vrouw en lapte haar potten en pannen even keurig als de een of andere ketellapper. Als juffrouw Agnes zat te breien hield hij de streng garen vast en als ze spon draaide hij het spinnewiel.

Maar op zekere morgen werd juffrouw Agnes met hevige reumatiek wakker. Haar gewrichten kraakten, haar rug deed pijn en haar knieën waren zo stijf dat ze er niet in slaagde uit bed te komen.

"Arme Quickset," kreunde ze, "vandaag zullen jij en ik honger moeten lijden." Even dacht Quickset dat ze bedoelde dat ze door haar reumatiek geen ontbijt klaar zou kunnen maken, dus antwoordde hij: "honger lijden? Helemaal niet. U blijft

Verhaal: De kat en het gouden ei.

lekker liggen dan zal ik voor ons een geroosterd worstje en een zachtgekookt eitje klaarmaken en voor u een pot thee zetten. Daarna zal ik op uw schoot komen zitten om u te verwarmen en dan zult u zich weer snel kerngezond voelen." Voordat juffrouw Agnes nog iets kon zeggen haastte Quickset zich naar de provisiekast. Maar toen hij de deur openmaakte zag hij slechts kale planken; er was zelfs geen kruimel brood of een korst kaas; zelfs geen bot of reepje spek. "Muizen!" riep hij. "Ze hebben iedere kruimel opgegeten. Ze zijn brutaal geworden. Ik heb het hun te gemakkelijk gemaakt. Straks zal ik wel met die rakkers afrekenen. Maar ik kan nu beter eerst naar Baas Grubbe's winkel gaan om te kopen wat we nodig hebben."

Hierop barstte juffrouw Agnes in tranen uit. "Ach, Quickset, het ligt niet aan de muizen maar aan het geld. Ik heb niets meer. Ik heb geen rooie cent over voor voedsel of brandstof."

"Dat had u eerder moeten zeggen, meesteres," antwoordde Quickset. "Ik zou nooit toegestaan hebben, dat u in zo'n toestand zou komen. Maar dat doet er niet toe, ik zal wel een manier bedenken om uw beurs te vullen. Ondertussen zal ik ervoor zorgen dat baas Grubbe ons kruidenierswaren op de pof geeft."

"Grubbe? Krediet geven?" riep juffrouw Agnes uit. "Je weet dat het enige wat hij geeft te weinig voor te hoge prijzen is. Helaas zijn de dagen voorbij dat een stuk of 12 winkeliers in de stad waren; een bakker, een slager, een groenteman en alle anderen. Maar ze zijn verdwenen, dankzij Grubbe. Hij heeft ze één voor één opgeslokt. Hij heeft ze door listen en lagen uit hun zaken gedreven. En nu heeft hij de hele stad onder de duim want je kunt bij niemand anders iets kopen."

"In dat geval zal ik met hem onderhandelen," antwoordde Quickset. "Of liever gezegd, hij zal met mij onderhandelen."

De oude vrouw schudde haar hoofd. "Je zult toch geld nodig hebben. En dat zal je hebben, hoewel ik nu iets moet doen wat ik hoopte nooit te hoeven doen."

"Ga naar de linnenkast," ging juffrouw Agnes verder. "Op de bodem, onder de goede kussenslopen ligt een oude wollen sok. Pak die en geef die aan mij."

Verbaasd deed Quickset wat zij hem vroeg. Hij vond de sok die met een eindje touw om de teen dichtgebonden was en bracht die naar juffrouw Agnes die de knoop losmaakte, haar hand erin stak en er een kleine gouden munt uithaalde.

"Meesters, dat is toch meer dan genoeg," zei Quickset. "Waarom pruilde u zo? Hiermee kunnen we immers alles kopen wat we nodig hebben?"

In plaats van vrolijk te worden door het goudstuk in haar hand zuchtte juffrouw Agnes alleen maar: "Dit is het laatste van het spaargeldje dat mijn dierbare echtgenoot me heeft nagelaten. Ik heb het al deze jaren bewaard, en mezelf voorgenomen het nooit uit te geven." "Wees maar blij dat u het bewaard hebt," zei Quickset, "want nu hebt u het hard nodig." "Ik heb het niet voor mezelf opzij gelegd," antwoordde juffrouw Agnes. "Het was voor jou bedoeld, ik was van plan

Verhaal: De kat en het gouden ei.

het aan jou te vermaken in mijn testament. Het zou je legaat zijn, een kleinigheid, tot je een ander tehuis gevonden zou hebben. Maar ik begrijp dat ik het nu zal moeten uitgeven. Het zal nu op zijn en dat betekend het einde van alles." Nu begon juffrouw Agnes weer te snikken. Maar Quickset stelde haar gerust: "U hoeft niet te huilen, ik zorg hier wel voor. Laat me dat goudstuk een poosje gebruiken. Ik zal zo'n koopje sluiten met baas Grubble dat we onze provisiekast weer helemaal zullen kunnen vullen. En hij zal me zelfs smeken het geld te houden en geen cent te vragen, dat beloof ik u." "Baas Grubble zal zelfs jou glad de baas zijn, vrees ik," antwoordde juffrouw Agnes niettemin deed ze waar Quickset op aan drong, stopte de munt in een lederen beurs en hing die om zijn nek. Quickset haastte zich de stad door naar de winkel waar baas Grubble boven op een hoge kruk achter de toonbank zat. Hoewel zijn planken beladen waren met alle mogelijke levensmiddelen, met vlees, groenten en fruit, zag Grubble eruit alsof hij nog nooit van zijn eigen waar geproefd had. Er zat meer vet aan zijn spek dan aan hemzelf. Hij had magere benen en priemende ogen en zijn neus was vlijascherp. Zijn mond was samengetrokken en getuit, alsof hij azijn gedronken had, en zijn wangen waren even gevlekt als schimmelkaas. Toen de winkelier Quickset zag klom hij zelfs niet van zijn kruk af om zijn klant te bedienen, maar trok alleen maar een zuur gezicht; en met een even zure stem zei hij: "Wat moet je hebben? Een half pond muizestaarten? Een zak kattenkruid? Scheer je weg! Geen gelatefanter. Ik doe geen zaken met katten."

Ondanks dit onaardige welkom maakte Quickset een buiging en legde beleefd uit dat juffrouw Agnes ziek was, en dat hij in haar plaats boodschappen kwam doen. "Zij moet inderdaad ziek zijn," snoof baas Grubble minachtend, "om een kat boodschappen te laten doen zonder hem een boodschappenmand mee te geven. Hoe wil je je boodschappen meenemen? Wil je ze met je neus over straat voortduwen?"

"Meneer," zei Quickset, "ik dacht dat u uw loopjongen misschien wel met de pakjes naar huis zou willen sturen. Ik wet zeker dat u dat met genoeg zult doen als u hoort wat voor mooie grote bestelling ik heb. juffrouw Agnes heeft een stuk rundvlees nodig, een schouderstuk, schapevlees, 5 pond van uw beste worst, een dozijn van de grootste eieren..."

"Wacht eens even," onderbrak de winkelier hem. "Stukken vlees? Worst en eieren? Wil je die hebben? Dan zal ik je even zeggen wat ik wil: Geld op de toonbank, tot op de laatste cent kontant. Of, mijn brave kat, je zult zelfs geen wrat van mijn augurken krijgen."

"U zult uw geld krijgen," antwoordde Quickset, "en tot op de laatste cent. Maar nu ik uw prijzen zie weet ik niet of ik wel genoeg geld meegebracht heb."

"Dus dat heb je in de zin," riep Grubble. "Zorg maar dat je genoeg geld hebt, eerder doe ik geen zaken met je."

"Het is een vermoeiende wandeling op en neer naar huis," zei Quickset. "Als u een

Verhaal: De kat en het gouden ei.

paar minuten geduld hebt, zal ik volop geld hebben. En als u zo vriendelijk wilt zijn mij een ei te lenen."

"Een ei?" was baas Grubble's vinnige antwoord. "Wat heeft dat met betalen te maken?" "Dat zult u wel zien," antwoordde Quickset. "Ik garandeer u dat u zult krijgen wat u toekomt." Eerst weigerde Grubble en hij beval Quickset de winkel te verlaten. Pas toe de kat hem beloofde hem de dubbele prijs voor de levensmiddelen en het gebruik van het ei te betalen, stemde de winkelier onwillig in.

Nadat Quickset het ei van baas Grubble aangenomen had, legde hij het op de vloer en ging er voorzichtig op zitten. "Idioot!" zei Grubble. "Wat doe je nu? Ga van mijn ei af! Die kat is stapelgek geworden, hij denkt dat hij een kip is." Quickset zei niets, legde zijn oren in zijn nek en zwaaide met zijn staart als waarschuwing dat Grubble zijn mond moest houden. Na een ogenblik stond Quickset op en bracht het ei naar de toonbank.

"Ziezo, baas Grubble, dat zou toch genoeg moeten zijn." "Wat?" schreeuwde Grubble. "Idiote kat! Ben je van plan me met m'n eigen ei te betalen?" "Met iets veel beters, zoals je zult zien," antwoordde Quickset.

Terwijl Grubble schuimbekte van woede brak Quickset het ei keurig door midden en goot de inhoud in een kom. Hierop begon Grubble nog veel harder te tieren: "Straatkat! Mijn ei breken, hè? Ik zal je er met je neus door heen wrijven!" Maar plotseling stokte zijn stem. Zijn ogen pruilend uit toen hij in de kom keek. Bij het gebroken ei lag een goudstuk. Ogenblikkelijk griste hij het weg. "Wat is dit?" "Waar lijkt het op?" was Quickset's wedervraag.

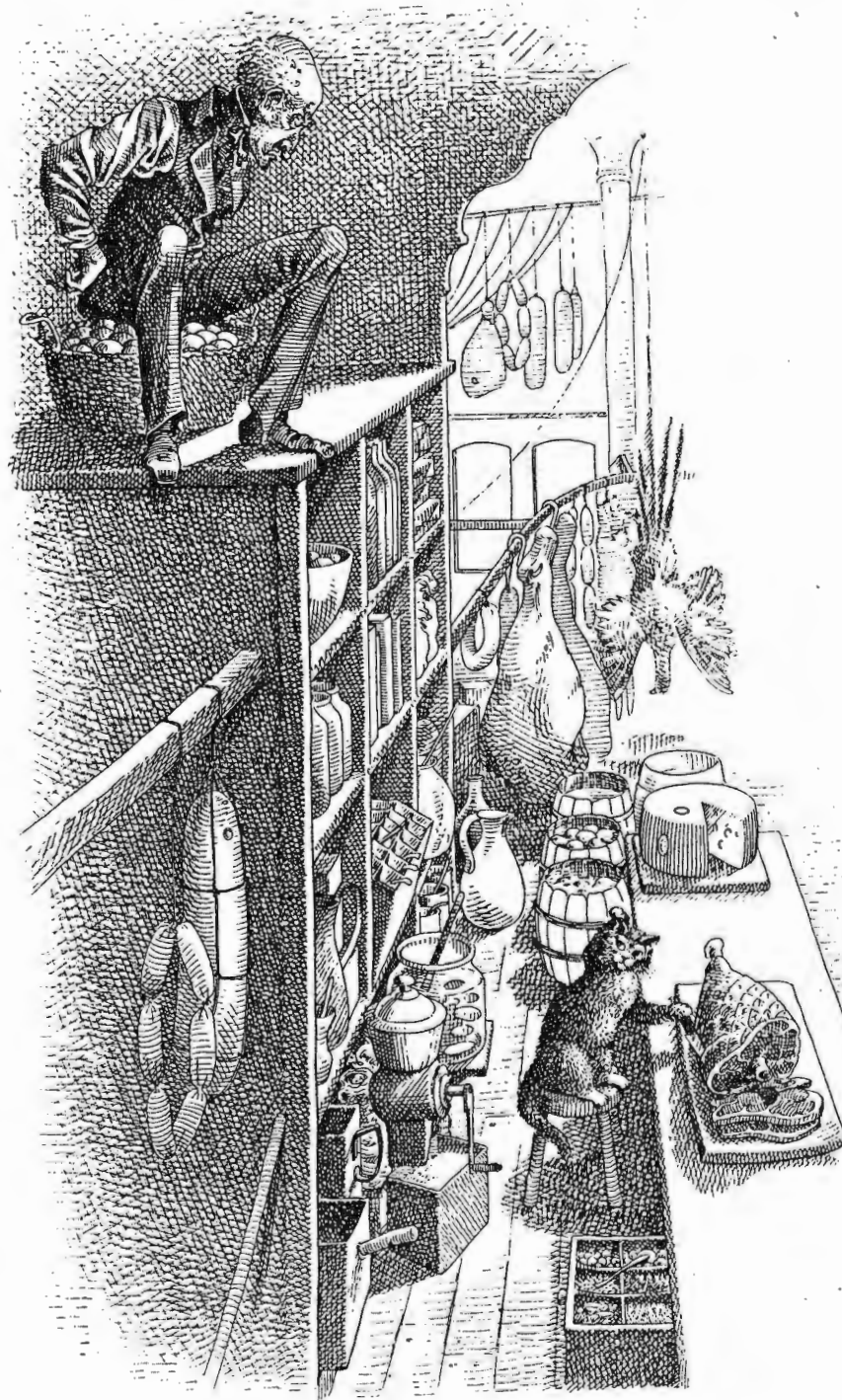
Grubble loerde naar de munt, smet hem op de toonbank, en luisterde naar het rinkel. Hij beet erop, bekeek hem nog aandachtiger, draaide hem tussen zijn vingers rond en flapte er tenslotte uit: "Goud!"

Grubble had in zijn woedeaanval niet gezien dat Quickset de munt vanuit zijn beurs behendig in de kom had laten glijden. Vol ontzag staarde hij de kat aan en liet zijn stem tot gefluister dalen: "Hoe heb je dat gedaan?"

Quickset schudde zijn hoofd en haalde zijn staart op. Toen de opgewonde winkelier op antwoord aan bleef dringen knipoogde hij tenslotte en antwoordde kalm: "Een kat heeft evenals een winkelier zijn handelsgeheimen, baas Grubble. Ik vraag niet naar die van u dus u hoeft ook niet naar die van mij te vragen. Als ik u zou zeggen hoe eenvoudig het gaat zou u evenveel weten als ik. En als andere er achter zouden komen!"

"Vertel het mij," riep Grubble. "Ik zal het tegen niemand zeggen. Mijn kat luister naar me," ging hij haastig verder, "je krijgt alle levensmiddelen die je wilt. voor een maand lang. Voor een heel jaar. Voor altijd. en nu meteen. Ik zal mijn loopjongen een karrevracht naar je meesteres laten brengen. Maar dan moet je me leren hoe ik zoals jij op eieren moet gaan zitten."

"Dat is vlug genoeg gedaan," zei Quickset, "maar hoe zit het met het goudstuk?"

Verhaal: De kat en het gouden ei.

"Neem het terug," zei Grubble terwijl hij Quickset de munt overhandigde. "Hier meen het." Quickset deed alsof hij nog over de koop na moest denken en antwoordde toen: "afgesproken. Maar u moet precies doen wat ik zeg."

Grubble knikte met glinsterende oogjes "Uit een ei komt een goudstuk. Maar als ik nu eens twee eieren gebruik? Of drie of vier of vijf?"

"Zoveel als u wilt," zei Quickset. "Een mand vol als u wilt." Zonder uitstel riep Grubble zijn loopjongen uit het magazijn te komen en zei hem alles wat Quickset op noemde aan het huis van juffrouw Agnes te bezorgen. Daarna vulde hij kreunend van plezier zijn grootste mand met ieder ei dat er in de winkel te vinden was. Zijn neus trilde, zijn handen beefden, en zijn gewoonlijk bleekgele gezicht was van begeerigheid roze geworden.

"Nu," zei Quickset, "moet u om niet gestoord te worden uw mand op de bovenste plank zetten en erboven op gaan zitten. Nog één ding, en het allerbelangrijkste, totdat de eieren uitkomen mag u geen enkel woord spreken. Als u me iets te zeggen hebt, wat de reden ook mag zijn, moet u klokken als een kip. Verder niets, denk erom. Kakel zoveel u wilt, maar als u één keer spreekt is de betovering verbroken."

"Hoe moet het dan met mijn klanten? Wie zal die bedienen?" vroeg Grubble, die zelfs in ruil voor een fortuin zijn nering niet wilde verliezen. "Wees maar niet bang," zei Quickset. "Ik zal wel op de winkel passen."

"Wat ben je toch een braaf beest," vleide Grubble. "Edel dier. Intelligent schepsel." Daarna klauterde hij gniffelend en langs zijn lippen likkend naar de bovenste plank terwijl hij zijn zware last met zich mee sleepte. Toen hij boven was ging hij behoedzaam boven de mand zitten maar er was zo weinig ruimte dat hij gedwongen was zijn knieën tot onder zijn kin op te trekken en zijn armen zo strak mogelijk over elkaar te slaan, en hij leek nu inderdaad veel op een magere kip met een scherpe snavel die boven haar nest gehurkt zat. Nauwelijks had Quickset zijn plaats op de kruk van baas Grubble ingenomen of juffrouw Libbett, de vrouw van de timmerman, stapte binnen.

"Hé, Quickset, wat doe jij hier?" zei ze. "Ben je in de handel gegaan? En is dat baas Grubble daar boven op de plank? Ik vind dat hij eruit ziet alsof hij bovenop een mand eieren zit."

"Besteed maar geen aandacht aan hem," fluisterde Quickset. "Hij verbeeldt zich een kip te zijn. Een vreemd denkbeeld, maar onschuldig genoeg. Aangezien baas Grubble het druk heeft met broeden, bedien ik de klanten voor hem. Wat kan ik voor u doen, juffrouw?"

"Onze kleintjes hebben zoveel nodig," zuchtte juffrouw Libbett droevig. "En we kunnen het ons niet veroorloven hen iets te geven. Ik hoopte dat baas Grubble wat vleesafval zou hebben."

"Hij heeft iets veel beters," zei Quickset terwijl hij één van de sappigste

Verhaal: De kat en het gouden ei.

hammen pakte en er met een vleesmes van baas Grubble op los sneed. "Vandaag is er een voordeeltje: het kost maar een stuiver per pond."

Toen baas Grubble dit hoorde stond hij op het punt te gaan protesteren maar hij kon zich nog juist op het nippertje inhouden. In plaats daarvan begon hij woedend te klokken: "Toktoktoktoktok."

"Wat zegt u?" Quickset keek omhoog naar de opgewonden winkelier en legde een poot achter zijn oren. "Meer afsnijden? Ja, ja, ik begrijp het. De prijs is nog steeds te hoog? Goed dan, als u erop staat: twee pond voor een stuiver."

Juffrouw Libbett die veel te dankbaar was om zo'n edelmoedigheid van baas Grubble's kant te gaan onderzoeken, wierp een stuiver op de toonbank en greep de ham beet zonder te wachten tot Quickset die ingepakt had. Terwijl ze de winkel uit ijde kwamen de vrouw van de kleermaker, en de dochter van de steenhouwer binnen; en even later juffrouw Gerton, de wasvrouw.

"Welkom dames," riep Quickset. "Allemaal hartelijk welkom. De mooiste en lekkerste vleessoorten en de meest verse groenten zijn hier vandaag in de uitverkoop. Tegen deze prijzen zullen ze zo op zijn. Dus haast u zich!" Terwijl de verheugde klanten zich gretig voor de toonbank verdrongen was het valse gezicht van baas Grubble vuurrood geworden en daarna purper. Hij kakelde als een waanzinnige, waggelde met zijn hoofd en klapte met zijn ellebogen tegen zijn ribben aan.

"Toktoktoktoktoktok," bracht hij eruit. "Toktoktok."

Opnieuw deed Quickset alsof hij luisterde: "Heb ik u goed verstaan, baas Grubble? Moet ik alles weggeven? Voor niets? Wat bent u toch een edelmoedig mens!"

Nu begon Quickset stukken vlees, kaas, groenten en suikerbroden in de open manden van de klanten te gooien. Het gezicht van Grubble veranderde van purper in galachtig groen. Hij kraaide, klokte, balkte en blaatte tot het leek of er een heel boerenerf gek geworden was.

"Nog meer geven?" riep Quickset. "Ik doe mijn best!" "Toktok," riep Grubble toen er weer een ketting worstjes verdween.

"Kukeleku. Toktok." en daar ging weer een stuk rundvlees. Tenslotte kon hij het niet langer verdragen: "Houd op! Stop!" brulde hij. "Ellendige kat! Je zult mijn zaak ruïneren."

Baas Grubble was zo buiten zichzelf van woede dat hij zijn benarde situatie vergat en overeind sprong. Zijn hoofd raakte het plafond en hij tuimelde terug in de mand met eieren. Terwijl hij worstelde om zich uit de stroom eierdooiers te bevrijden, kraakte de plank onder hem en hij belandde hals over kop in een vat meel. "Dief!" raasde Grubble terwijl hij eruit kroop en zijn vuist tegen Quickset schudde. "Oplichter! Je hebt me beloofd dat er goud uit die eieren zou komen."

"Waar heeft hij het over?" onderbrak de kleermakersvrouw hem.

"Goud uit eieren? Baas Grubble, u bent even dwaas als inhalig."

Verhaal: De kat en het gouden ei.

"Maar u kunt mooi kakelen," voegde de wasvrouw eraan toe, terwijl zij met haar armen fladderde.

"Laat het ons nog een horen, uw tok tok tok."

"Ik heb u gewaarschuwd dat u niets mocht zeggen," zei Quickset tegen de winkelier die aan één kant onder het eigeel zat en aan de andere kant onder het meel.

"Maar dat hebt u toch gedaan. En daarom hebt u de betovering verbroken. Maar kijk eens hoe u eruit ziet, baas Grubble. U hebt uzelf bijna in een gepaneerde varkenskotlet veranderd. Pas maar op. Iemand zou u wel een kunnen braden." en daarna ging Quickset naar huis om te ontbijten.

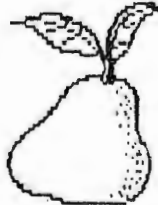
Wat baas Grubble betreft, toen het nieuws dat hij zich zo gemakkelijk voor de gek had laten houden eenmaal verspreid was, werd hij zo'n mikpunt van spotternij dat hij de stad verliet, en nooit meer gezien werd.

Op aandringen van de inwoners van de stad namen juffrouw Agnes en Quickset de leiding van de winkel op zich en ze beheerden die goed en eerlijk. Iedereen was het erover eens dat Quickset de pienterste kat ter wereld was. En aangezien Quickset dezelfde mening toegedaan was moest het wel waar zijn.

EINDE

Saveur's groenten en fruit,
blinken boven alles uit.

St. Willibrordusstraat 22,
Utrecht
030 - 442188

Kampeertip

Lekkende stormlamp.

Een stormlantaarn is niet weg te denken bij het kamperen. Veel kampeersers prefereren deze dan ook boven de gaslamp, die weliswaar meer licht geeft, maar toch beduidend minder sfeervol is. Voor veel kampeersers heeft het licht van een lantaarn bovenal iets romantisch.

Het probleem voor trekkers is vaak dat de olie die gebruikt wordt voor de stormlantaarn iedere keer weer teruggegoten moet worden omdat anders fietstas of kofferruimte tijdens het vervoer door het klotsende restant olie doordrenkt raken. Met alle onprettige gevolgen van dien.

De firma Slee Buitensport in Utrecht deed ons de volgende eenvoudige oplossing aan de hand.

Vul het oliereservoir eerst met een flinke dot watten en giet dan de olie erin.

De watten raken doordrenkt van de olie en houden deze vast, waardoor er bij het schokken tijdens het vervoer geen olie kan ontsnappen. Handig of niet?

Bron: Scouting Magazine

Er werd nog wat gespeeld en al gauw kwamen de ouders. We waren bijna niet van de open haard weg te slaan! We kregen nog lekkers van Kitty en Nancy, en bedankjes van kabouters en ouders. Het was een leuk weekend, doen we nog een keer, hè, dames!

namens kabouterleiding Thérèse.

P.S. De kabouters zullen allemaal zo snel mogelijk hun scoutinginsigne krijgen. Ze hebben het heel goed gedaan en verdiend!

P.S. Mareille, onze nieuwe aanwinst, weet na het weekend dat ze niet met haar hoofd boven het vuur moet blazen, want dan komt er veel as op haar gezicht.
FOUTJE....BEDANKT...

Zaterdag, 25 januari 1992

Hoi Lui,

We hebben gezongen over de dronken whisky koe. Het was erg koud, de pinguïns deden de jassen verkeerd aan. Ze deden de mouwen aan de benen en de wanten aan de voeten. Dat was een raar gezicht, het leek wel een pinguïn. Het fort is opgeruimd door de padvindsters (De buitenkant). Het was vies en erg koud maar het fort is schoon. Om weer warm te worden hebben we bulldog gedaan. Ella was hem, en daarna hielp Ine mee.

We hebben met Krimpie Dimpie gewerkt. Dat is een soort plastic en als je het in de oven doet dan krimpt het. Ze deden het goed, alleen die van Sanne ging fout, zielig hè!

Doeiii Marcia.

Doordat copy te laat is binnen gekomen, konden wij niet alles meer plaatsen. Die verschijnen in de volgende Spreekende Zwijger. (Eindredactie)

STICHTINGSBESTUUR van de Willem de Zwijgergroep

Voorzitter:

Cees Nannes 030 - 718686

Penningmeester/secretaris:

Jan Burger 030 - 610356

Fortheheerders:

Adri Versluis 030 - 713858

Bestuursleden:

Aad van den Brink 030 - 440021

Walter Wagenbuur 030 - 610356

DAGELIJKS BESTUUR van de Willem de Zwijgergroep

Groepsvoorzitters:

At van Helden,
Troosterlaan 16,
3571 HK Utrecht 030 - 717182

Secretaris:

Jan-Willem de Rouville
Kornalijslaan 5^a,
3523 HK Utrecht 030 - 511600

Ine de Visser

Adelaarstraat 70 bis,
3514 CH Utrecht 030 - 730090

Fort Blauwkapeli

Kapelweg, Utrecht 030 - 715949

Redactie-adres:

Reinouda Otten
Bl. Bonifatiusstraat 11a,
3003 BR Utrecht 030 - 442188